

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 2039

din 19 Noiembrie 2009

Prin nota nr. 16299, 23444, 24773, 32453, 10526, 10523/1154/34996/ST/2009, Direcția resurse umane și organizare a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererile formulate de doamna SUTIMAN CAMELIA, procuror la Direcția Națională Anticorupție - nivel central, în prezent șef al Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, domnul TATU CĂLIN, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul teritorial Sibiu, doamna VRÂNCEANU CARMEN, procuror șef al Biroului teritorial Caraș-Severin din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, domnul LUMPERDEAN IOAN FLORENTIN, procuror șef al Biroului teritorial Bistrița-Năsăud din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, domnul POTOP ROMEO, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul teritorial Bistrița-Năsăud, domnul TARNOVIEȚCHI ADRIAN ILARION, procuror la Biroul teritorial Caraș-Severin din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și domnul VOINEA VICTOR, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul teritorial Teleorman, prin care solicită

recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În motivarea cererilor sus-menționate, petenții au învederat, în esență, că prin numirea lor pe o perioadă nedeterminată într-o funcție de conducere sau de execuție la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, îndeplinirea de acte ce intră în competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și prin faptul că beneficiază de statutul și remunerația procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au dobândit gradul profesional al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acesta fiind un drept câștigat.

De asemenea, au fost invocate deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care au fost admise cererile de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, formulate de procurori de la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Din verificarea dosarelor profesionale ale celor 7 procurori, rezultă că aceștia au gradul profesional corespunzător, după caz, parchetului de pe lângă judecătorie, parchetului de pe lângă tribunal sau parchetului de pe lângă curtea de apel, niciunul dintre magistrații în cauză nesustînând vreun concurs de promovare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Din interpretarea dispozițiilor legale succesive privitoare la organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Plenul apreciază că, prin numirea la aceste structuri specializate, cei 7 procurori în cauză, procurori cu grad de parchet de pe lângă judecătorie, parchet de pe lângă tribunal și parchet de pe lângă curtea de apel, nu au dobândit eo ipso gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât promovarea în funcții superioare de execuție (pe loc sau efectivă), ce reprezintă o recunoaștere a performanțelor profesionale ale magistraților și constituie o componentă a carierei acestora, se putea și se poate realiza, atât în condițiile Legii nr. 92/1992, republicată, astfel cum a fost

modificată și completată prin O.U.G. nr. 179/11.11.1999, cât și în prezent (art. 43 din Legea nr. 303/2004, republicată) numai prin examen/concurs, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege (de vechime, evaluare profesională anuală, lipsa sancțiunilor disciplinare, existența posturilor vacante).

În aceste condiții, dacă s-ar considera că, prin numirea, conform procedurilor speciale, a procurorilor la structurile specializate menționate, aceștia ar dobândi în mod automat gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-ar eluda în mod evident dispozițiile legale privitoare la promovarea în funcții superioare de execuție prin concurs.

Împrejurarea că legiuitorul nu a înțeles să facă o excepție de la regula promovării în funcții de execuție prin concurs în ceea ce-i privește pe procurorii Parchetului Național Anticorupție, în prezent Direcția Națională Anticorupție și procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, mai rezultă și din dispozițiile art. 30 din O.U.G. nr.43/2002 și art. 26 din Legea nr. 508/2004, care stabilesc, în mod expres, că dispozițiile Legii nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legilor nr. 303/2004, 304/2004 și 317/2004, se aplică în mod corespunzător direcțiilor sus-menționate. Ca atare, prevederile art. 43 raportat la art. 44 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la promovarea la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție numai prin concurs se aplică întocmai și Direcției Naționale Anticorupție, respectiv Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Mai mult de atât, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, faptul că la încetarea activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii (art. 87 alin. 9 și art. 75 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Anterior, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererile formulate de procurori ce funcționează sau au funcționat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism prin care au

solicitat recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Toate recursurile formulate împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii au fost admise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

În motivarea admiterii acestor recursuri, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut faptul că recurenții au fost numiți în funcția de procuror la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cu respectarea prevederilor legale, au îndeplinit acte ce intră în competența Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au beneficiat de statutul și remunerația acordate procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezent atât Direcția Națională Anticorupție cât și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism fiind structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

De asemenea, instanța supremă a mai reținut că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 878/13.09.2007, a definit gradul profesional ca fiind dreptul unui magistrat de a funcționa la un anumit nivel în ierarhia parchetelor, drept care poate fi câștigat prin numire, promovare sau transfer, cu respectarea dispozițiilor legale ce reglementează cariera magistraților; în continuarea raționamentului, se consideră ca dovedit faptul că petenții au câștigat gradul profesional, întrucât legea vorbește despre numire în cadrul Direcției Naționale Anticorupție cât și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, numirea fiind echivalentă cu promovarea, astfel cum rezultă din chiar definiția pe care o dă Consiliul Superior al Magistraturii.

Referitor la hotărârile sus-menționate, Plenul apreciază că nu există o definiție legală a noțiunii de grad profesional; la art. 65 alin. (6) din Legea nr. 303/2004 se prevede că „judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor”.

Gradul profesional constituie un element esențial al carierei magistratului și este privit în strânsă legătură cu statutul magistratului.

În ceea ce privește definiția pe care Consiliul Superior al Magistraturii a dat-o noțiunii de grad profesional în hotărârea nr. 878/13.09.2007 a Plenului, la care se referă în unele din deciziile sale, Înalta Curte de Casație și Justiție în motivarea echivalenței între numirea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și promovare, cu consecința dobândirii gradului profesional, se reține pe de o parte că, juridic, o definiție nu are forța unei norme juridice, iar soluția trebuie să reprezinte o aplicare a legii, iar pe de altă parte, definiția respectivă, folosită într-un caz particular, avea în vedere acoperirea tuturor situațiilor prezente și mai ales trecute, în care, sub diferite reglementări, magistrații au fost numiți direct la instanțe de un anumit nivel, sau au fost transferați „în interesul serviciului” din alte funcții, consilier juridic, avocat etc., dobândind astfel grad profesional corespunzător.

Normele europene în materie subliniază importanța deosebită a tuturor aspectelor ce țin de statutul și cariera magistratului. Recomandarea nr. R(94)12 a Consiliului de Miniștri privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, Principiul I, art. 2 lit. c statuează că „toate deciziile privind cariera profesională trebuie să aibă la bază criterii obiective”. De asemenea, în aceeași Recomandare se specifică foarte clar că aceste criterii se aplică tuturor persoanelor ce dețin funcții în cadrul sistemului judiciar (inclusiv procurorilor, pentru că referirile la judecător, în toate preliminarile și determinațiile acestei noțiuni se aplică și procurorilor).

Carta europeană privind statutul judecătorilor, la art.1.3 prevede că „în privința oricărei decizii ce poate afecta selecția, alegerea, numirea, desfășurarea carierei sau încetării mandatului unui judecător, statutul prevede intervenția unei instanțe independente de puterea executivă și legislativă, care să cuprindă cel puțin o jumătate dintre judecătorii aleși de către egalii lor, în concordanță cu modalități care să garanteze reprezentarea cea mai largă a acestora”; de asemenea „deciziile de promovare sunt în acest caz pronunțate de instanța prevăzută la pct.1.3” (art.4.1. – desfășurarea carierei).

Având în vedere aceste reglementări, Plenul reține că standardele europene în materie, ce reclamă un minim de garanții – criterii obiective – în privința promovării judecătorilor și procurorilor, sunt întru totul respectate de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează

problema promovării în funcții de execuție, prin stabilirea unei unice autorități independente, formată din magistrați aleși de către colegi egali în grad (Consiliul Superior al Magistraturii), care decid asupra promovării.

Soluția de asimilare a promovării în funcții de execuție cu numirile în funcțiile de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prevăzute de O.U.G. 43/2002, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 508/2004, cu modificările ulterioare și de Legea nr. 304/2004, republicată, care erau atributul ministrului justiției, iar în prezent, procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, este în antiteză cu reglementările europene sus-menționate care prevăd clar și fără echivoc necesitatea unei unice autorități independente, formată din magistrați aleși de către colegi egali în grad (Consiliul Superior al Magistraturii), care decid asupra promovării.

Autoritățile care numesc procurorii de la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în condițiile O.U.G. 43/2002, cu modificările ulterioare, Legii nr. 508/2004, cu modificările ulterioare și Legii nr. 304/2004, republicată, nu îndeplinesc condițiile mai sus menționate, în ceea ce privește independența față de executiv, pentru că atât procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, cât și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției.

Pentru aceste considerente, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va respinge cererile sus-menționate.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 35 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererilor formulate de următorii procurori ce au funcționat sau funcționează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție:

- doamna SUTIMAN CAMELIA, procuror la Direcția Națională Anticorupție - nivel central, în prezent șef al Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii;
- domnul TATU CĂLIN, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Sibiu;
- doamna VRÂNCEANU CARMEN, procuror șef al Biroului Teritorial Caraș-Severin din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- domnul TARNOVIEȚCHI ADRIAN ILARION, procuror la Biroul Teritorial Caraș-Severin din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- domnul LUMPERDEAN IOAN FLORENTIN, procuror șef al Biroului Teritorial Bistrița-Năsăud din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- domnul POTOP ROMEO, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Bistrița-Năsăud;
- domnul VOINEA VICTOR, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Teleorman.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 2039/19.11.2009 se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 19 Noiembrie 2009

Președinte,
Judecător Viorica Virgil ANDREIEȘ

